

Đề bài

Em hãy tả
cảnh đẹp vùng
cao nguyên mà
em đã có dịp
đến thăm.

Bài làm

Xứ sở sương mù, thành phố cao nguyên mộng mơ – Đà Lạt thần tiên! Chỉ nghe nhắc đến tên thôi, ta đã hình dung được phong cảnh nên thơ hữu tình ở thành phố cao nguyên nổi tiếng này.

Được nghỉ mát ở Đà Lạt là điều thú vị của tất cả mọi người. Khi chiếc xe vừa đi đến địa phận của tỉnh Lâm Đồng, ta đã cảm thấy khoan khoái ngay bởi khí hậu mát lạnh của nó. Những con đường mỗi lúc một lên cao, tốc độ xe cũng giảm dần bởi phải lên dốc, qua đèo. Hai bên đường cảnh sắc thật hùng vĩ. Một bên là dốc núi, một bên là thung lũng sâu, cây cối rậm rạp. Lần đầu tiên đến đây mấy ai không khỏi rợn rợn.

Đà Lạt cuốn hút em không phải là những dinh thự cổ kính hay những ngôi biệt thự sang trọng kiến trúc tân thời, không phải là thành phố đông du khách, mà Đà Lạt làm em say mê chính ở vẻ đẹp hùng vĩ của những dòng thác: Thác Prenn tuôn nước ào ạt sủi bọt trắng xóa như những tràng pháo tay nổi dài chào đón du khách tới thăm Đà Lạt. Thác Datangla, từ xa nghe tiếng suối róc rách bên tai mà phải trèo lên, tuột xuống hàng mấy trăm thước mới tới lòng thác. Đến nơi gối mỏi chân run nhưng cảnh đẹp và không khí mát lạnh của hơi nước tỏa ra làm ta quên mệt mỏi. Dòng thác Camli thì thật hiền hòa. Chỉ như một suối nhỏ chảy qua. Nơi đây, vẻ đẹp của thiên nhiên lại được bàn tay của con người điểm tô nên vẫn thu hút được du khách. Nhưng có lẽ tuyệt vời nhất là thác Đambri. Lần đầu tiên đến đây em có cảm giác như mình lạc vào cảnh tiên. Từ trên cao nước tuôn xuống trắng xóa lấp lánh ánh bạc. Hơi nước tỏa khắp nơi. Nước như tấm lụa trắng bay hay là một dòng bạc đang chảy? Em thật sự cảm thấy con người nhỏ bé trước thiên nhiên. Nước phun như mưa rơi lên tóc, lên vai áo mọi người lấp lánh như những hạt kim cương nhỏ li ti. Leo lên những bậc tam cấp mỏi cả chân, là đầu nguồn của dòng thác, ta lại gặp một dòng sông nhỏ có một cái cầu treo thật đẹp bắc ngang. Cảnh vật ở đây vừa hùng vĩ, vừa nên thơ, trữ tình.

Từ đó, em mới hiểu tại sao những du khách tới Đà Lạt nói với nhau rằng: đến Đà Lạt mà không ghé Đambri thì xem như chưa biết thế nào là cảnh đẹp của thác, thật là uổng phí một chuyến đi.

Bên cạnh vẻ hùng vĩ, uy nghi của thác, Đà Lạt lại kiêu sa, mỹ miều bởi những màu sắc rực rỡ, đầy quyến rũ của các vườn hoa. Nơi đây đúng là xứ sở của hoa hồng đủ loại, đủ màu sắc, lại thêm các loài hoa cúc, hoa bất tử, hoa loa kèn, hoa tulip, layon và nhiều thứ hoa khác nữa. Ở Đà Lạt dường như nhà nào cũng trồng hoa, nơi nào cũng có hoa, cả hoa dại bên đường cũng làm đẹp mắt mọi người.

Vẻ đẹp nổi bật ấy lại được làm nên bởi cái phong màu xanh của cây cỏ, của rau quả. Đồi Cù như thảm cỏ mịn màng, những triền đồi quanh thành phố phủ một màu xanh của rau cải. Bên đường, trong các vườn hoa, các biệt thự là những hàng liễu rũ. Ở thung lũng tình yêu là những đồi thông bạt ngàn...

Bầu trời Đà Lạt mù sương. Cả thành phố chìm trong một không gian mờ ảo, mơ màng lúc hoàng hôn và cả lúc bình minh vừa hé. Ông mặt trời buổi sớm không kịp vén màn sương. Có lúc sương mù dày đặc không nhìn rõ cảnh vật làm em có cảm giác như mình lạc vào chốn bồng lai nơi thượng giới. Ở nơi đây dường như mặt đất và bầu trời rất gần nhau. Mây bay là đà trên ngọn cây, trên đỉnh đồi...

Quả thật Đà Lạt làm em ngất ngây!

Phải nói phong cảnh Đà Lạt cũng như con người Đà Lạt đều có sức hấp dẫn mọi người. Những cô gái Đà Lạt má đỏ hây hây, dịu dàng, nhỏ nhẹ. Lại còn giọng nói ngọt ngào hiền khách của các chị bán hàng nữa chứ!

Sau một chuyến tham quan thành phố cao nguyên Đà Lạt, em cứ xao xuyến mãi trong lòng. Hình ảnh những dòng thác, những vườn hoa, những đồi thông như ở mãi trong tâm trí em.

Ôi! Đà Lạt đã xa mà vẫn gần bên em! Ước gì hè tới em lại được một lần nữa tới thăm thành phố cao nguyên tuyệt vời này!